

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 975/142 ἀρετέρας ἐγκυκλίου θεωρῶ ὑποχρέωσιν ν' ἀναφέρω ὕμιν τὰ ἑξῆς:

Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἔλαβον ἀδειαν καὶ ἐπομένως ἀπουσίασαν ~~ἀπὸ τοῦ Μουσείου~~ ἐν τῆς ὑπηρεσίας δύο συγχρόνως φύλακες τοῦ Μουσείου Ἡρακλείου, ὅπως ἀναφέρει ἡ ἐγκύκλιος. Ἐν τῇ χορηγηθείσῃ τῇ 17ῃ Δεκεμβρίου π.έ. ἀδείᾳ εἰς τὸν φύλακα Ἰω. Μηλιαρᾶν διὰ τοῦ ἀρετέρου ὑπ' ἀριθ. 104973/6014 ἐγγράφου ἀναγράφεται, ὅτι ἀρχεται αὕτη ἀπὸ τῆς χρήσεως, ὃ δ' ἐνδιαφερόμενος ἀκόμη καὶ μέχρι σήμερον δὲν ἔκαμε χρῆσιν ταύτης. Ὅταν δὲ ὁ φύλαξ Η. Σκανουδάκης εἶχεν ἀνάγκην 10ημέρου ἀδείας, ἐνεκα ἐπείγουσας ἀτομικῆς του υποθέσεως, τὴν ἀκοί-
αζ εἶχεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἠρωτήθη προηγουμένως ὁ Μηλιαρᾶς καὶ ἐδῆλωσεν, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ Σκανουδάκη δὲν ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀδείας του. Ὑπὸ αὐτὸν δὲ μόνον τὸν ἕ-
ρον ἐπέτρεψα τὴν ἐκβολὴν αἰτήσεως πρὸς ἀδειαν εἰς τὸν Σκανουδάκη, ὅστις προστίμησε νὰ ζητήσῃ ταύτην παρὰ τῆς Νομαρχίας, πρὸς ταχύτεραν δι-
εκπεραίωσιν τῆς ἐπείγουσας υποθέσεώς του.

Ἐπομένως δὲν διετέλουν ἐν ἀδείᾳ δύο φύλακες, ἀλλὰ εἰς μόνον, ἀφοῦ μὲν μάλιστα ἐπελογί-
σθη καὶ ἐξηφανίσθη ^{ἀρνησάμενος} ἡ ἀπόδειξις κατὰ τὸ διάστη-

μα τῆς ἀπουσίας του διεξαγωγή τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀλλὰ νομίζω, ὅτι τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον δὲν ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ ν' ἀπευθύνῃ τὴν ἐγκύκλιον, πρὸ τοῦ ζητήσεαι εὐθύνας παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου καὶ ἀξιοκριβώσας τὰ πράγματα. Διότι, ὅπως ἐνήργησεν, ὅχι μόνον ἐπέδειξε σπουδὴν μὴ στηριζομένην ἐπὶ τῆς πραγματικότητος, ἀλλὰ καὶ ἐπεὶ χωρὶς λόγον ἐξέθεσεν εἰς τὴν ἐνταῦθα Νομαρχίαν, παρὰ τῆς ὁποίας ἐβλόγως μοῦ ἐζητήθησαν εὐθύναι ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Εὐκλειδίστατος

δ

Ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου Ἡρακλείου

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΑΛΥΔΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ
ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Διόγερος